

ARBETET ADLAR MANNEN.

— 28 —
MARIE SOPHIE SCHWARTZ.

(Forts. från förra numret).

"Skam hade det väl varit, om jag ej gjort heder åt er, Bengt, som upptog mig när jag var övergifven och nästan döende af svält. Aldrig skall jag glömma, huru mycket godt jag njutit af er och mor Inga. Minnet deraf har följt mig under dessa år, som i sig inneburit så många strider och lidanden; men hvad betyder det. Den som af Gud fått god helse och ett par starka armar, är rik, sade man mig en gång. Jag läde de orden på minnet, och jag har icke låtit mitt kapital ligga obegagnadt."

Bengt och Ivar samtalade långt in på natten. Den förra omtalade, huru Gud välsignat hans arbete, så att han kunnat bygga på sin stuga och förvandla den till ett vackert boningshus. Han var nu en välbärgad arbetare, gift med en smedslott, och egde den stora tillfredsställelsen, att af alla sina kamrater och i hela socknen vara aktad som en klok och redbar karl.

"När jag hör er, Bengt, känner jag djupt sanningen af dessa ord: "Fliten bereder oss de dyrbaraste af alla förmåner: förnöjsamhet med oss själva och oberoende af andra." Den för till lycka i lifvet, emedan de frukter vi af den skörda äro produkter af vårt arbete."

"Jo, så är det, och fast jag icke kan uttrycka mig lika vackert som verkstätern, har jag ofta tänkt, då jag suttit under mitt eget tak: Detta har du arbetat dig till, och då har jag känt mig så lycklig och nöjd med min lott, så tacksam emot Gud. — Huru fattiga voro icke mor och jag innan jag kom på fabriken. Far, han var stattorpare och de hade haft det så eländigt, att mor, som sett flera af sina barn dö af brist och fattigdom, icke ville att jag skulle blifva, hvad far varit, utan satte mig i lära hos socknesmeden. — När så far dog, skulle mor och jag hafva det tillsammans, hvad jag förtjente; men det var högst otillräckligt. Då kom patron hit och anlade fabriken. Allt arbetsfört folk fick fullt upp att göra hos honom och jag med. — Efter sexton års arbete har jag blifvit egare af den här boningen, fått mig egen hustru och riklig utkomst för mig och de mina."

När Ivar sent på natten återvände hem, tog han vägen åt fosen, der han i ett förtvifadt ögonblick gjort det löftet, att en dag genom arbete skapa sig oberoende och anseende. Ar hade sedan gått till ända. Han var nu tjuguåttårig och hade redan hunnit längre, än han då vägat hoppas. Han stod länge och blickade på det framrusande vattnet, som störtade utifrån klippan ned i djupet. Under det ögat följde fosen, flyttade alla betraktelser öfver lifvet, och hans upmärksamhet fästes helt och hållet på, huru man skulle kunna använda en sådan der stark vattentryckning på ett litet hjul och dermed driva en stor fabrik.

Han återvände hem till Åkersnäs med huvudet fullt af tankar på denna nya idé.

Dagen derpå tillträdde Ivar sin befattning såsom verkstätere på samma fabrik, hvarifrån han måst fly undan sina kamraters förakt och vrede. Det var med en egendomlig känsla som han, följd af Lange, inträdde på dessa verkstäder, hvilka blifvit betydligt utvidgade genom åtskilliga tillbyggnader. De flesta af arbetarne voro Ivar bekanta. Han igenkände dem mer än väl; men det var dem omöjligt att i den utbildade och starkt byggda mannen, med det rätta skägget och det om styrka och helse vittnande ansigtet, igenkänna den bleke, spenslige, tyste, försägte och skägglöse ynglingen. Den senare var en obildad lärling, nedtyngd af sina olyckor, omedveten af sin öfverlägenhet; den förra åter var en man, som genom arbete och själfbildning utvecklat sina själskraftor och kommit till klart medvetande af deras värde. Alla arbetarne betraktade honom med en tyst beundran, emedan de läst i tidningarna om den uppfinning, han gjort.

Igening ingivir större aktning hos våra medmänniskor, än då vi göra heder åt det yrke vi tillhöra. Den raste arbetare bugar sig djupare för en skicklig kamrat, än för den medelmåttige. Det ligger i människans natur att skänka sin hyllning åt den sanna förtjensten, huru än afunden stretar emot.

Att få en verkstätere som gjort några ovanliga uppfinningar, och hvars namn ståt nämndt i så väl svenska som utländska tidningar, var något hedersamt, tyckte arbetarne. När de fingo se Ivar, med sitt herreliga utseende, visste de att fabriken och de själva skulle betydligt stiga i anseende af att hafva en sådan föreståndare; också helsades Ivar med mycken höflighet och vänlighet af sina forna fiender.

Jacobo bemötte sin unge verkstätere med veralig vänskap och talade med honom, såsom han varit hans yngre bror. Efter middagsmåltiden frågade han Ivar, om han ville göra sällskap till Kungsborg. Ivar såg tankspridd ut och svarade undvikande.

"Jag tror, att tanken på Kungsborg förstängt dig, min kära Ivarson?" sade Jacobo.

"Om tilligt, jag har icke alls tänkt på Kungsborg. Jag måste uppriktigt bekänna, att jag besvarade frågan, utan att tänka hvarken på den eller mitt svar," sade Ivar leende.

"Ja, sannerligen bördes icke det."

"Jag måste urskulda mig med samma uttryck, som jag begagnade till min första mästare, då han förebedde mig min lätta: "Jag tänkte, Na, liksom då, stod en outredd idé inför min"

och som du öfva det tvång han erlor.

sjal. Till dess den blir klar, lär jag tyvärr ofta göra mig skyldig till dylika distraktioner."

"Tillåt dessa att du gör mig sällskap till Kungsborg?"

"Helt visst."

"Om jag icke missminner mig, var du litet missnöjd med fröken Olga Callenstjerna, innan du lemnade Åkersnäs. Kanske det är dig obegagnadhet att sammanträffa med henne?"

"Ingalunda, herr Lange. — Hon var ett obekänt barn, som icke förstod det onda hennes ord gjorde. Jag, å min sida, var en oförståndig pojke, som harmade mig öfver dem. Fröken Olga är för mig ingenting annat än en vanlig flicka, och hennes åsyn hvarken gläder eller plågar mig."

"I så fall fara vi kl. 7 i afton." Jacobo gick ned på kontoret, och Ivar begaf sig till verkstaden.

Hela eftermiddagen plågades Ivar af tankarna på Olga. Alla de bittra ögonblicken den unga flickan försakat honom såsom gosse, framstod klart för hans minne och liksom väckte till lif all den harm, han då erfarit. Han genomlede åter alla smärtsamma stunder han haft genom Olga. Ivar förvånades sjelf öfver att dessa hägkomster kunde i hans själ uppväcka så mycken ovilja. Han hade ju under dessa år af tröget och ihärdigt arbete, nästan alldeles förgått dessa blomständigheter. När någon gång minnet deraf uppträdde för hans inre, hade det alltid varit en sporre, den der drivit honom till nya ansträngningar. Nu var det helt annorlunda. Han erfor en oemotståndlig önskan att visa den der flickan, huru ofantligt ringa hon var i hans ögon. Det var något af hämbegär i hans tankar. Han ville icke göra henne något ondt, men han önskade att kunna förödmjuka henne. Detta var, min käre läsare, vi medgifva det, ett föga hedrande drag af Ivar; men du vill väl icke att jag skall göra honom bättre än han är. Han var alldeles icke fri från menskliga fel och svagheter.

Klockan 7 rullade Jacobos vagn på vägen till Kungsborg.

"Du önskar således," sade Lange, "att icke en gång Romarhertjas får veta att du och Ivar äro en och samma person?"

"Ja, så fram de icke känna igen mig, hvilket jag likväl icke tror. Grefven och grefvinnan sågo mig endast några få gånger."

"Men fröken Olga grubblade likväl mycket öfver hvem du var lik, och hvar hon sett dina ögon."

"Så, hon är allt för god, som sysselsätter sig med mig." Utan att Ivar märkte det, låg en anstrykning af bitterhet i hans röst vid uttalandet af dessa ord.

Jacobo svarade ingenting, men på hans ansigte syntes att han ganska väl förstod de känslor, som beherrskade Ivar.

På Kungsborg emottogs Ivar af Stephana med en förekommande vänlighet; äfven grefve Herman visade honom den aktning och välvilja äldre män vilja egna yngre med utmärkte egenskaper.

Till Jacobos icke ringa förvåning, fann han Constance kvar på Kungsborg. Han helsade artigt, men kallt, och sysselsatte sig för öfrigt icke med henne. Ivar åter inledde ett samtal med Constance, som väng sig omkring resor.

"Ni har besökt konstens och poesiens fosterland," sade han, "jag åter prosans hem. Jag tillstår uppriktigt, att Italien för mig icke eget något lockande. Det förefaller mig som en ruin. Man måste blicka tillbaka och icke framåt, då man vistas der."

"Det höres att ni en längre tid varit i England, der allt intresse koncentreras sig omkring industrien och tillfredsställelsen af materiella behof." svarade Constance.

"Men i denna sträfvan för fullkommande i det materiella, ligger själs framåtskridande," inföll Stephana. "Betrakta en af dessa maskiner, som du talar om med så mycken ringaktning, och du måste medgifva, att det ligger snille, ja, till och med poesi i dem. De vittna om människans rikedom. Hvilken öndlighet af försök, och hvilka tankeanstängningar har det icke kostat uppfinnaren. Huru mycken tid och kraft slösas icke bort på denna känsla, som ofta nog är lika mycket en drömbild i vår fantasi, som en verklighet, utgången från hjertat."

Han vände sig om, ropade på Kurt och bad att få låna hans cigarr för att tända sin. Genom denna manöver blef han befridd ifrån att vara Constances kavaljer.

Olga hade vid början af promenaden fast beslutit att göra närmare bekantskap med ingenjören. Den unga flickan egde en af dessa karakterer, som utifrån hvad de beslutat, trots alla hinder. Så äfven nu. När de gingo utför verandans trappa, vände hon sig till Ivar med de orden:

"Hvad tycker ni om trakten kring Kungsborg?"

Frågan var direkt ställd till Ivar och måste af honom besvaras. Nog af, Olga förde så småningom konversationen på andra ämnen, dem hon trodde skulle intressera honom, och han fann sig ganska road af henne. Hans sätt var likväl i högsta grad tillbakadraget.

"Det förundrar mig," yttrade Ivar en gång under deras samtal, "att fröken icke åtföljt sin systers på resorna i främmande länder. För ett så

komma så långt, att vi söka poesian i verkligheten, och ej tro att den endast finnas i en tygelfas fantasi hejdlösa utsväfningar."

"Den dag verlden blefve ett sådant der förståndshospital, tackar jag Gud att slippa vara med. Lifvet skulle ju bli en ordentlig börda. Ja, jag tillstår, att byggmästarens atskvärdasofimer gjort mig riktigt ledsen. Det är ohylligt att tänka, det människorna skulle kunna blifva så prosaiska, att de lefva och hafva sin varelse blott och bart i verkligheten."

"Erinra dig hvad en utmärkt fransk tänkare säger", afbröt Herman skrottande: "Förnuft och inbillning äro alltid fiender. De kunna ej lefva tillsammans, utan på hvarandras bekostnad. Sunda förnuftet börjar vanligtvis der inbillningen slutar; det förra går alltid genvägar, då det senare tager den största möjliga omväg." Det ligger en stor sanning i dessa ord. Följaktligen måste menskligheten vinna på förnuftets seger öfver fantasien."

"Onkel", utropade Olga häftigt, "är det möjligt att på fullt allvar tala så?"

"Ja visst, mitt barn, då man, såsom jag, icke är poet, men du —"

Olga rodnade, och Ivar, som icke en enda gång vänt sig till henne, sade nu med en viss ironi i tonen:

Olga såg upp, häftade sina ögon på honom och svarade med ett uttryck af sanning och värdighet:

"Onkel behagar skämta. Man är ju icke poet derför att man fått en rörlig inbillning. Jag känner en varm sympati för poeter, det är allt."

Det ironiskt uttrycket försvann från Ivars läppar, och han sade med världslos ton:

"Alla unga fruntimmer sympatisera med poeter." Han vände sig nu till Constance med en fråga rörande Rom. Några minuter derefter föreslog Stephana en promenad. Aftonen var hellig, och förslaget vann alls bifall.

Fruntimmerna gingo att taga sina hattar och mantlar. Jacobo stod under tiden helt allena på verandan.

Constance, som först var färdig, trädde ut på densamma, utan aning om att någon var der. Hon bar på huvudet en enkel schäferhatt. När hon fick se Jacobo, stannade hon ett ögonblick, men gick genast derefter fram, sågande:

"Jag fruktade att vara den sista, men finner till min öfverraskning, att jag är en af de första." Hon såg upp till Jacobo. Han stod framför henne med blicken häftad på hennes hatt. Constance rodnade. För minnet framstod det ögonblick, då hon borttagit plymen, emedan den icke behagade Jacobo. Det var ett något, som sade henne, att han äfven ihågkom samma afton.

"Ursäkt mig, fröken, jag börde icke hvad ni sade", yttrade Lange till svar på Constances ord. "Jag erinrade mig så lifligt en scen för några år tillbaka på denna samma veranda, att jag glömde det närvarande. Man älskar att ibland påminna sig de därskaper, som behagligt smekt inbillningen."

"Därskaper!" upprepede fröken Constance. "Därskap, fröken Callenstjerna, är allt som icke hvilat på förnuftets grunder. Tillåter ni att jag röker?" Han gjorde frågan leende och höll fram en cigarr.

Det var något i tonen, som särade Constance. Hon förmådde icke svara, utan böjde endast jakande på huvudet.

"Huru behagar er återseendet af de svenska furuskogarne efter så många års vistande i ett mildare klimat, med mera leende och fängslande natur?" Jacobo stödde sig mot en af pelarne.

"Mitt fosterland är och förblifver alltid för mig det vackraste af alla land," svarade Constance, som äfven sökte antaga denna likgiltiga ton, hvarmed en konversation föres främmande personer emellan.

De andra kommo nu ut, Jacobo anträdde promenaden, vandrande vid Constances sida.

"Besökte ni under er resa i Italien Avignon?" frågade Jacobo.

"Ja, det gjorde jag; men hvarför frågar ni det?"

"Sannerligen jag vet; jag kom, vid åsynen af den der bäcken, att tänka på källan vid Vancluse. Var ni der?"

"Jag hade bestämt aldrig, kunnat tillgifva mig sjelf, om jag uraktligt till valfärd till detta ställe, som Petrarkas kärlek till Laura gjort odödligt. Man tycker just att solet af källan upprepar huru ömt Petrarkas älskade och huru högt Laura tillbad honom."

"Besynnerligt, man har nästan glömt de ställen, der Alexander vunnit sina segrar; men man reser ännu till den plats, der Petrarka svärmede för sin älskarinna. Hvilken oerhörd möt öfver inbillningen eger icke lifvets största därskap. Blotta ordet kärlek har något magiskt, som fjetrar upmärksamheten och drager den ifrån alla andra intressen. Huru mycken tid och kraft slösas icke bort på denna känsla, som ofta nog är lika mycket en drömbild i vår fantasi, som en verklighet, utgången från hjertat."

Han vände sig om, ropade på Kurt och bad att få låna hans cigarr för att tända sin. Genom denna manöver blef han befridd ifrån att vara Constances kavaljer.

Olga hade vid början af promenaden fast beslutit att göra närmare bekantskap med ingenjören. Den unga flickan egde en af dessa karakterer, som utifrån hvad de beslutat, trots alla hinder. Så äfven nu. När de gingo utför verandans trappa, vände hon sig till Ivar med de orden:

"Hvad tycker ni om trakten kring Kungsborg?"

Frågan var direkt ställd till Ivar och måste af honom besvaras. Nog af, Olga förde så småningom konversationen på andra ämnen, dem hon trodde skulle intressera honom, och han fann sig ganska road af henne. Hans sätt var likväl i högsta grad tillbakadraget.

"Det förundrar mig," yttrade Ivar en gång under deras samtal, "att fröken icke åtföljt sin systers på resorna i främmande länder. För ett så

komma så långt, att vi söka poesian i verkligheten, och ej tro att den endast finnas i en tygelfas fantasi hejdlösa utsväfningar."

"Den dag verlden blefve ett sådant der förståndshospital, tackar jag Gud att slippa vara med. Lifvet skulle ju bli en ordentlig börda. Ja, jag tillstår, att byggmästarens atskvärdasofimer gjort mig riktigt ledsen. Det är ohylligt att tänka, det människorna skulle kunna blifva så prosaiska, att de lefva och hafva sin varelse blott och bart i verkligheten."

"Erinra dig hvad en utmärkt fransk tänkare säger", afbröt Herman skrottande: "Förnuft och inbillning äro alltid fiender. De kunna ej lefva tillsammans, utan på hvarandras bekostnad. Sunda förnuftet börjar vanligtvis der inbillningen slutar; det förra går alltid genvägar, då det senare tager den största möjliga omväg." Det ligger en stor sanning i dessa ord. Följaktligen måste menskligheten vinna på förnuftets seger öfver fantasien."

"Onkel", utropade Olga häftigt, "är det möjligt att på fullt allvar tala så?"

"Ja visst, mitt barn, då man, såsom jag, icke är poet, men du —"

Olga rodnade, och Ivar, som icke en enda gång vänt sig till henne, sade nu med en viss ironi i tonen:

Olga såg upp, häftade sina ögon på honom och svarade med ett uttryck af sanning och värdighet:

"Onkel behagar skämta. Man är ju icke poet derför att man fått en rörlig inbillning. Jag känner en varm sympati för poeter, det är allt."

Det ironiskt uttrycket försvann från Ivars läppar, och han sade med världslos ton:

"Alla unga fruntimmer sympatisera med poeter." Han vände sig nu till Constance med en fråga rörande Rom. Några minuter derefter föreslog Stephana en promenad. Aftonen var hellig, och förslaget vann alls bifall.

Fruntimmerna gingo att taga sina hattar och mantlar. Jacobo stod under tiden helt allena på verandan.

Constance, som först var färdig, trädde ut på densamma, utan aning om att någon var der. Hon bar på huvudet en enkel schäferhatt. När hon fick se Jacobo, stannade hon ett ögonblick, men gick genast derefter fram, sågande:

"Jag fruktade att vara den sista, men finner till min öfverraskning, att jag är en af de första." Hon såg upp till Jacobo. Han stod framför henne med blicken häftad på hennes hatt. Constance rodnade. För minnet framstod det ögonblick, då hon borttagit plymen, emedan den icke behagade Jacobo. Det var ett något, som sade henne, att han äfven ihågkom samma afton.

"Ursäkt mig, fröken, jag börde icke hvad ni sade", yttrade Lange till svar på Constances ord. "Jag erinrade mig så lifligt en scen för några år tillbaka på denna samma veranda, att jag glömde det närvarande. Man älskar att ibland påminna sig de därskaper, som behagligt smekt inbillningen."

"Därskaper!" upprepede fröken Constance. "Därskap, fröken Callenstjerna, är allt som icke hvilat på förnuftets grunder. Tillåter ni att jag röker?" Han gjorde frågan leende och höll fram en cigarr.

Det var något i tonen, som särade Constance. Hon förmådde icke svara, utan böjde endast jakande på huvudet.

"Huru behagar er återseendet af de svenska furuskogarne efter så många års vistande i ett mildare klimat, med mera leende och fängslande natur?" Jacobo stödde sig mot en af pelarne.

"Mitt fosterland är och förblifver alltid för mig det vackraste af alla land," svarade Constance, som äfven sökte antaga denna likgiltiga ton, hvarmed en konversation föres främmande personer emellan.

De andra kommo nu ut, Jacobo anträdde promenaden, vandrande vid Constances sida.

"Besökte ni under er resa i Italien Avignon?" frågade Jacobo.

"Ja, det gjorde jag; men hvarför frågar ni det?"

"Sannerligen jag vet; jag kom, vid åsynen af den der bäcken, att tänka på källan vid Vancluse. Var ni der?"

"Jag hade bestämt aldrig, kunnat tillgifva mig sjelf, om jag uraktligt till valfärd till detta ställe, som Petrarkas kärlek till Laura gjort odödligt. Man tycker just att solet af källan upprepar huru ömt Petrarkas älskade och huru högt Laura tillbad honom."

"Besynnerligt, man har nästan glömt de ställen, der Alexander vunnit sina segrar; men man reser ännu till den plats, der Petrarka svärmede för sin älskarinna. Hvilken oerhörd möt öfver inbillningen eger icke lifvets största därskap. Blotta ordet kärlek har något magiskt, som fjetrar upmärksamheten och drager den ifrån alla andra intressen. Huru mycken tid och kraft slösas icke bort på denna känsla, som ofta nog är lika mycket en drömbild i vår fantasi, som en verklighet, utgången från hjertat."

Han vände sig om, ropade på Kurt och bad att få låna hans cigarr för att tända sin. Genom denna manöver blef han befridd ifrån att vara Constances kavaljer.

Olga hade vid början af promenaden fast beslutit att göra närmare bekantskap med ingenjören. Den unga flickan egde en af dessa karakterer, som utifrån hvad de beslutat, trots alla hinder. Så äfven nu. När de gingo utför verandans trappa, vände hon sig till Ivar med de orden:

"Hvad tycker ni om trakten kring Kungsborg?"

Frågan var direkt ställd till Ivar och måste af honom besvaras. Nog af, Olga förde så småningom konversationen på andra ämnen, dem hon trodde skulle intressera honom, och han fann sig ganska road af henne. Hans sätt var likväl i högsta grad tillbakadraget.

"Det förundrar mig," yttrade Ivar en gång under deras samtal, "att fröken icke åtföljt sin systers på resorna i främmande länder. För ett så

komma så långt, att vi söka poesian i verkligheten, och ej tro att den endast finnas i en tygelfas fantasi hejdlösa utsväfningar."

"Den dag verlden blefve ett sådant der förståndshospital, tackar jag Gud att slippa vara med. Lifvet skulle ju bli en ordentlig börda. Ja, jag tillstår, att byggmästarens atskvärdasofimer gjort mig riktigt ledsen. Det är ohylligt att tänka, det människorna skulle kunna blifva så prosaiska, att de lefva och hafva sin varelse blott och bart i verkligheten."

vetrigt lynne som ert, borde en sådan utflykt vara särdeles lockande."

"Samma anmärkning som ni nu gör, ha flera af mina bekanta förut gjort. Troligen är det en stor brist att jag högst obetydligt intresserar mig för allt hvad som ej är svenskt. Det har ett par gånger varit fråga om att jag skulle resa efter Constance, men bötta tanken på att lemna den kära fosterjorden har varit motbudande. Jag föredrog att resa omkring i mitt fädernesland, att besöka de historiska ställen och på hvarje sådan plats dröja så länge, att jag kunde sätta mig in i de händelser, som der passerat. Jag har under dylika ögonblick fröjdas och lidit med dem, som gjort dessa platser minnesvärda."

"Ni svärmar således för forntimnen och sagoverlden?" Tonen, hvarmed dessa ord sades, egde något af ringaktning, som frapperade Olga och äfven förtretade henne. Hon fäste sina ögon på Ivar, då hon svarade:

"Jag medger att jag älskar våra historiska minnen; men ni tycks icke skatta dem högt?"

"Jag är ett barn af arbetet, af stunden, och jag älskar derför icke att skåda tillbaka, utan framåt. Historien har för mig icke annat värde, än så vidt den lär mig huru mycket och hvad som blifvit utträttads före oss med afseende på kulturen. Det är nödvändigt, att veta huru långt våra föregångare kommit, för att vi skola kunna bedöma våra egna framsteg."

"Ingenjören är alldeles för ung att hylla dylika gubbidärer," inföll Olga.

"Förlåt! Detta är icke några gubbidärer, utan innebär den äsigt på lifvet en arbetare måste få."

"Och hvarför? Skulle lifvets poesi nödvändigt vara bannlyst för honom?"

"Han söker den i andra föremål än nu. Jag t. ex. har, så långt jag kan tänka tillbaka, tillbringat mitt lif i smedjor och verkstäder och min barndom och första ungdom har ätgått till att utslutande sysselsätta mig med det rent praktiska, att ingen tid blifvit öfrig för svärmerier. Jag har tidigt vant mig vid att värdera äfven de grösta arbeten; med beundran betraktat hvad menniskoanden och människohänder kunna frambringa. Detta gör att jag måste sätta högt den poesi, som ligger i materien, då ni deremot, uppmannad med sagor ifrån er första barndom, öfverlemnad åt ett drömande känslöflit, icke förstår någon annan poesi än fantasiens hägringar. Mig förefaller dessa såsom ett vackert vainsinne."

Olga hade under det han talade haft sina ögon ofärdigt fästa på honom. När han tystnat, gick hon en lång stund utan att säga ett ord. Ivar började derefter tala om trakten och dylikt. Stund efter annan kastade hon på hans ansigte en spörjande blick. Hennes svar blefvo allt mer och mer förödiga, och till slut gingo de tigande vid hvarandras sida.

Sedan Jacobo och Ivar om aftonen lemnat Kungsborg, vände sig Olga till Stephana, frågande:

"Hvad tycker tant om den unge ingenjören?"

"Bra. Det är en gosse efter min smak," svarade Stephana; "ett barn af folket, som genom sig sjelf blifvit hvad han är. Nå, huru behagar han min lilla Olga?" Stephana klappade flickan på kinden.

Olga slog sina armar om Stephanas lif och utropade med denna excentriska liflighet, som icke en gång Stephana förmått borttaga, huru mycket hon arbetat derpå.

"Han förefaller mig som en demon. Han tjustrar mig, och ändå skulle jag vilja afsky honom."

"Barnsligheter, min kära Olga. Den unge mannen eger ingenting demoniskt och söker på intet sätt att inaga eller tjusa."

"Nej, det skall Gud veta. Ifall han och jag sammanträffat förr skulle jag tro att han hade något gammalt ägg till mig, sådant är hans uppförande."

"Såsom ett folks barn har han kanske en naturlig öbenaghet för adeln."

"Men icke rår jag för, att jag är fröken," sade Olga misslynt, "och nog är det bra hårdt att folk skall fatta ovilja för det man sjelf ej är skulden till."

"Det ser ut som du fäste alldeles ofantligt vift vid om den unge mannen tycker om dig," inföll Constance.

"Ja visst, jag önskar af allt mitt hjerta, att jag behagade honom."

"Men du har ju blott sett honom två gånger."

"Nå å sedan? Behöfs det verkligen mer än att se en menniska en enda gång för att känna sympati?"

"Det vill säga, Olga behöfver icke mer för att råka i läga. Hon flammnar i afton för ingenjören, men i morgon har hon glömt honom för någon annan," sade Stephana. "Så länge febern varar, önskar hon vända upp och ned på verlden för att blifva omtyckt; men till all lycka brukar den hastigt öfvergå."

"Så tant talar!"

"Olga har således lätt att flamma?" frågade Constance.

"Ofantligt", försäkrade Stephana. "I det fallet hafven i stor likhet. Jag måste likväl medgifva att Olga öfverträffar dig, Constance."

Subskribera Nu

på aktier i
ROYAL GOLD MINING COMPANY,
GOLDFIELD, NEVADA.

Denne aktie kan erholdes endst nogle dage till,
For 7 Cents pr Aktie.

Peri øder \$1.000 till fuldt betalt og skattefri. Men betales
sædvanlig lønning eller i en anden passende afbetaling.
The Royal Gold Mining Company eger 120 acres nära den
store Sandstorm Minen, hvarest man funnit guldmalm værd
\$200,000.00.

Kontrollører 2½ acres sørhyrd från "The Combination"
den mest dividende betalende gruva i verden som

Giver \$80,000 pr måned i aktieuddeling!

The Royal Gold Mining Company's skakt er beligen endst 900 fot från
denne store grufvas skakt, og hvilket en million dollar guld bringate i dagen
på 11 måneder. Arbetet på Royal grufvorna äro i full gång. All denna af den
guldmalm som bringate i dagen vänta vi att få en "slipping over" inom
90 dagar.

Aktierne i The Combination Mine från hvilken vi erhöllo en del af Royal
guldmalm, äro nu värda öfver \$200,000 pr aktie. Aktierne i The Royal
Company erholdes derfor de gyssammeste möjligheter bland alla gods bolag
i Goldfield, ty de hafva både stor areal och gränns till de förnämsta i världen.
Pengar återbetalas om, efter noggsam undersökning hvarje uppgift i bolagets
litteratur är i sams.

Endast ett begränsadt antal aktier utbyrdes till 7½ pr
kontant eller mot små månatliga afbetalningar.
Styrelsen vid Royal Company ligger i händerna på sådane
som fört andra bolag till "success."

Underlå se nu, ty dessa aktier komma att gå särdeles
högt upp.
Stora förmögenheter göras i ett nu i Goldfield, det största och rikaste
gulddistrikt i världen. Hvar och en kan lätt komma dit. Öfver 10,000,000.00
producerades under senaste 14 månaderna. Om Ni har litet penningar i er
öga, så borde Ni i det eget intresse undersöka detta andst som aldrig skall
tyga sig igen.

Jag anser som i mit eget navn emedan jeg har et rekord af ständigt
succes, hvilket Ni kan tage rede på genom at henvende Er til respektabel
publiser og "mercantile agency" i United States.
På begjær sende vi skriftlige oplysninger derom, herunder prospekter, Gold-
fjelds historie, officielle kort og factiske rapporter. Dette er et vederligt
andst, till vederligt folk, hvilke ønske forværra sig en oberoende indkomst
for livet.

Skriv i dag om efterlysninger. Ett brykort er tillräckligt. Adressera
WILLIAM J. BREWER,
PRESIDENT.
204 Temple Court, New York City.

Vid dödens port.

En automobilistfäres berättelse.

En amerikansk automobilist, George Arents, som den 8 oktober under en vild kapplöpning på Long-Island störtade med sin automobil och ådrog sig mycket farliga skador, under det hans förare Karl Meusel, miste livet, har nu, sedan han blifvit någorlunda kry igen, i en amerikansk tidning skildrat sina intryck från den ödesdigra färden.

Hans berättelse lyder sålunda: — om ingen olycka sker, har jag de bästa chanser att vinna, sade jag om morgonen, innan jag skulle i väg, till min hustru. — Olycka är ju det vi alla vänta under dylika lifar, men då alltid det oväntade inträffar, ha vi ju intet att frukta.

Min hustru skrattade åt min egendomliga logik, och önskade innerligt, att jag måtte få rätt.

Det var de sista ord vi växlade före starten. Då jag åter såg henne, låg jag i en frammande säng och hon satt vid min sida, utan att jag kunde känna igen henne. Sedermera fick jag veta, att man ansett mig för dödens säkra offer och att läkarna uppgifvit hvarje hopp om att rädda mig. Först då man var säker om att kunna frälsa mig till lifvet, berättade man mig, att min stackars förare, den präktige Karl Meusel, ej mera fanns bland de levandes antal.

Jag startade alltså med de bästa förhoppningar. Jag kände vägen så bra som jag känner min hustrus ansikte.

Bortsett från olyckan hade jag verkligen alla chanser att vinna. Min Mercedesmaskin, var utmärkt, och jag sjelf var i bästa kondition. Min hälsa var fortfarande god, ty det var som om hvarje nerv varit afslagsad från min kropp. Skall man till rendezvous, kunna nerven vara bra på sin plats, men i en automobil äro de öfverflödiga.

Min duktiga lifva hustru hade helt säkert varit mycket orolig för denna dag, men hon gjorde dock ej något försök att afhålla mig från att deltaga i kampen, som egde rum om Vanderbilt-priset. Hon visste, hur starkt intresserad jag var af att vinna det.

Dödsblick vinkade hon vänligt till mig, tryckte hårdt min hand och slöt sig till några af våra vänner. Det var bitande kallt och damerna frös i sina pelsar. Vi voro alla mycket stilla. Innehöjda i våra automobilkränkar och med stora glasögon för ögonen blickade vi allvarigt framför oss. Vi liknade fullständigt hvarandra; endast främmanden Gabriel var öfverflödiga.

Min duktiga lifva hustru hade helt säkert varit mycket orolig för denna dag, men hon gjorde dock ej något försök att afhålla mig från att deltaga i kampen, som egde rum om Vanderbilt-priset. Hon visste, hur starkt intresserad jag var af att vinna det.

Dödsblick vinkade hon vänligt till mig, tryckte hårdt min hand och slöt sig till några af våra vänner. Det var bitande kallt och damerna frös i sina pelsar. Vi voro alla mycket stilla. Innehöjda i våra automobilkränkar och med stora glasögon för ögonen blickade vi allvarigt framför oss. Vi liknade fullständigt hvarandra; endast främmanden Gabriel var öfverflödiga.

Min duktiga lifva hustru hade helt säkert varit mycket orolig för denna dag, men hon gjorde dock ej något försök att afhålla mig från att deltaga i kampen, som egde rum om Vanderbilt-priset. Hon visste, hur starkt intresserad jag var af att vinna det.

Dödsblick vinkade hon vänligt till mig, tryckte hårdt min hand och slöt sig till några af våra vänner. Det var bitande kallt och damerna frös i sina pelsar. Vi voro alla mycket stilla. Innehöjda i våra automobilkränkar och med stora glasögon för ögonen blickade vi allvarigt framför oss. Vi liknade fullständigt hvarandra; endast främmanden Gabriel var öfverflödiga.

Min duktiga lifva hustru hade helt säkert varit mycket orolig för denna dag, men hon gjorde dock ej något försök att afhålla mig från att deltaga i kampen, som egde rum om Vanderbilt-priset. Hon visste, hur starkt intresserad jag var af att vinna det.

Dödsblick vinkade hon vänligt till mig, tryckte hårdt min hand och slöt sig till några af våra vänner. Det var bitande kallt och damerna frös i sina pelsar. Vi voro alla mycket stilla. Innehöjda i våra automobilkränkar och med stora glasögon för ögonen blickade vi allvarigt framför oss. Vi liknade fullständigt hvarandra; endast främmanden Gabriel var öfverflödiga.

Min duktiga lifva hustru hade helt säkert varit mycket orolig för denna dag, men hon gjorde dock ej något försök att afhålla mig från att deltaga i kampen, som egde rum om Vanderbilt-priset. Hon visste, hur starkt intresserad jag var af att vinna det.

Dödsblick vinkade hon vänligt till mig, tryckte hårdt min hand och slöt sig till några af våra vänner. Det var bitande kallt och damerna frös i sina pelsar. Vi voro alla mycket stilla. Innehöjda i våra automobilkränkar och med stora glasögon för ögonen blickade vi allvarigt framför oss. Vi liknade fullständigt hvarandra; endast främmanden Gabriel var öfverflödiga.

Allt klart!

Tonen förekom mig något melankolisk. Jag såg på mitt ur. Klockan var två minuter öfver 6. Startern tog nu likaledes sitt ur i handen och ropade: "Hr Arents!"

Hr. Meusel körde några steg fram till startplatsen. Maskinen började pusta och fnyssa som en kapplöpningshäst, som ingenting mer kan hålla tillbaka.

"Ett!" sade startern. Maskinen började rassa starkare. — "Två!" Karl Meusel böjde sig vid udden, var själf en bild af lyckan och vären.

Ett obeskripligt uttryck hvilade öfver det barnsliga ansiktet, sol och skugga växlade som i april-väder, tills hon slutligen blef uppmärksam på en båt, som stack fram bakom en af gärna — skulden verkligen vara hemifrån? Det var den gula snipan, jo, visst var det! — Hon klappade i händerna och sprang hela vägen ned till bryggan — viftande och skrattande om hvarannat som en flickung. Där är mor också i båten!

— Ah, mor — mor, har du verkligen kommit den långa vägen — hvad du är snäll och god!

— Ja, barn — jag kunde inte vänta längre.

Två af bröderna voro med, glada hälsningar växlades, skämt-samma, kära frågor till den nygifta system — och de ginga allsammans upp till hennes lifva hus. Modern såg henne förlässa in i ögonen — hon tryckte henne intill sig och de två loge mot hvarandra med väta ögon.

— Jag är så lycklig, mor — alltid.

— Ja, det vet jag, kära barn. Hemma fråga alla efter dig; vi har inte hunnit vänta oss vid att du är borta.

Så berättade hon att de hade dansat på bröllopet ännu sedan brudparet äkt hem.

— Dansat — utan mig? Hur kunde du göra det?

— Jag var knappast inne hos dem — jag följde dig hem, kära barn, i tankarna.

Pojkarna kommo upp med två stora korgar, fulla af god mat och andra härligheter hemifrån. Kafepannan kom på — ah nej, hvad det här var roligt!

— Din man har ju börjat på allvar på kontoret och kommer inte hem till middagen; kan du icke segla med oss tillbaka och så möta honom i staden och resa hem med honom i afton?

Ett litet glädjerop — koppen välte kallt, kaffet ut öfver hela duken, den nya, fina duken, och så låg hon på knä för mor och därmed började mannen gå och all ämning — hon var plötsligt mors egen lilla flicka igen, och segla var det roligaste i världen.

— Kom då, kom! Bröderna skratade af full hals. Ja, tack för oss; vi äro inte halfmåttiga — men...

— Ah nej, det upp allsammans,

jag märkte, hur det blef mörkt rundt omkring mig jag hörde det susa och brus, och så var allt förbi.

Då jag vaknade låg jag i en främmande säng i ett litet för mig alldeles obekant rum. Vid sängen satt en ung dam, som jag icke kände igen och lutade sig öfver mig.

— Hvar är jag? Hvad vill ni? voro mina första ord.

Därpå började jag fundera på, hvad detta allt kunde ha att/betyda. Och så småningom blef det klart för mig. Det var ju den kvinna, som för en länge sedan på en eller annan plats hade räckt mig handen. Men hvar var det nu, och hvem var det. Det var på en stor plats, där det var mycket lifligt och där det fanns mycket folk och många automobiler. Riktigt! Det var ju automobil-kapplöpningen om Vanderbilt-priset.

Efterhand blef detta tydligt för mig; men åter frågade jag: — Hvad är det, som händer?

— Och åter börjar min goda, kära hustru sig öfver mig och hviskar: — Du är i Nassau Countysjukhuset. Du har blifvit sårad under åkningen och måste stanna här, tills du blir återställd.

— Och Meusel?

— Honom kan du ej få se. Du måste ligga alldeles stilla.

Därpå förordade jag åter medvetandet.

Meusels död meddelades mig först då jag var stark nog att höra det sorgliga budskapet.

Jag behöfver väl knappast nämna, att det sörjts för hans änka och barn. Men i en automobil-täflan deltagar jag aldrig mer — det har jag gifvit min hustru mitt ord på!

Nygift.

Öfversättning från norskan.

De två hade flyttat ut till det lilla vackra huset för åtta dagar sedan; vädet var så vackert, björkarna vajade för vinden med de ljusa grenarna fulla af silkefna blad, solen låg öfver fjorden där småböljorna dansade, och den unga, slanka kvinnan, som stod nere vid udden, var själf en bild af lyckan och vären.

Ett obeskripligt uttryck hvilade öfver det barnsliga ansiktet, sol och skugga växlade som i april-väder, tills hon slutligen blef uppmärksam på en båt, som stack fram bakom en af gärna — skulden verkligen vara hemifrån? Det var den gula snipan, jo, visst var det! — Hon klappade i händerna och sprang hela vägen ned till bryggan — viftande och skrattande om hvarannat som en flickung. Där är mor också i båten!

— Ah, mor — mor, har du verkligen kommit den långa vägen — hvad du är snäll och god!

— Ja, barn — jag kunde inte vänta längre.

Två af bröderna voro med, glada hälsningar växlades, skämt-samma, kära frågor till den nygifta system — och de ginga allsammans upp till hennes lifva hus. Modern såg henne förlässa in i ögonen — hon tryckte henne intill sig och de två loge mot hvarandra med väta ögon.

— Jag är så lycklig, mor — alltid.

— Ja, det vet jag, kära barn. Hemma fråga alla efter dig; vi har inte hunnit vänta oss vid att du är borta.

Så berättade hon att de hade dansat på bröllopet ännu sedan brudparet äkt hem.

— Dansat — utan mig? Hur kunde du göra det?

— Jag var knappast inne hos dem — jag följde dig hem, kära barn, i tankarna.

Pojkarna kommo upp med två stora korgar, fulla af god mat och andra härligheter hemifrån. Kafepannan kom på — ah nej, hvad det här var roligt!

— Din man har ju börjat på allvar på kontoret och kommer inte hem till middagen; kan du icke segla med oss tillbaka och så möta honom i staden och resa hem med honom i afton?

Ett litet glädjerop — koppen välte kallt, kaffet ut öfver hela duken, den nya, fina duken, och så låg hon på knä för mor och därmed började mannen gå och all ämning — hon var plötsligt mors egen lilla flicka igen, och segla var det roligaste i världen.

— Kom då, kom! Bröderna skratade af full hals. Ja, tack för oss; vi äro inte halfmåttiga — men...

— Ah nej, det upp allsammans,

se här är mera, åt bara — men tänk om vinden mojar af då — Först måste de bese de små rummen, i hvilka de nygifta bodde för sommaren.

— Tala om hvad du gör hela dagen? sade bröderna.

— Gör? Ingenting — ingenting alls; här finns inte damm en gång. Först hade er lyckligtvis mat hemifrån till tre middagar, så ha vi haft bifv en dag och väldigt vidbränd köttpudding i går; till efterrätter vet jag inte något — vi ha haft bakelser; men jag vill hela sommaren ha tjock mjölk. Jag har tänkt på er så mycket. Det är så förfärligt tråkigt, när jag har följt Olaf till ångbåten klockan half nio, tänk er bara, så är jag ensam ända till klockan åtta på kvällen. Men då kommer han lifvad och glad som en ung pojke, och vi ha det så obeskripligt, mor, säger den lilla fru med ett ömt och strålande uttryck.

— Tänk, att ni kom! Ah, låt oss segla hem nu — och hon sprang i båten, lätt som en elfv, och satte sig bekvämt hand i hand med mor; och båten förde dem tvärs öfver fjorden, där barn-doms-hemmet lyste emot henne och där ännu girländerna från bröllopsdagen hängde på verandan.

Med en underlig känsla gick hon in i de kända rummen — densamma och dock en annan — förr barnet, som egde allt detta — nu som gäst, förr en af de många- en af de yngsta, som ingen läde särskild märke till, nu på heders-platsen, under det att husungjungen myste åt henne och bjöd henne först af alla. En bit fastnade i halsen, då den käreste af dem alla, den yngste, kom från skolan och med ett litet skrik af öfver-raskning omfamnade henne. Den nittonårige systern läde den sextonårigas mjuka kind intill sin och såg på henne med ett strålande leende.

— Hvem är hemma nu, mor — här eller där ute?

— Därute, där Olaf är mitt allskade barn.

Hon såg som i en dröm sin allskade och det unga hemmet därute på udden — och det kändes så härligt att leva!

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden. Virksomheden, navnlig i Staden.

Store Nordifve Telegraf-fabrik afstodt General-förvaltning i Staden den 29. April. Selskabet's Direktör, Kammerherre Eberhard, afstodt en meget interressant Beretning om Virksomheden, navnlig i Staden. Virksom

EJ ALLT KAN PÅS FÖR PÅNGAR.

Man allting kan för pengar få. Så här man många säga. Men oöfbarhet är ändå. Den satsen icke äga.

Och vanligt nog till sådant prat. Det är att sätta löten. För påningar man kan få mat. Men man får ej aptiten.

Man och får lära, är jag rädd. När lövet stunder illa. Man kan för pengar få en bild. Men inte sömn och hvila.

Det också tydligt för oss står. Om vi omkring oss blicka. För påningar man vännar får. Men vänskap för man icke.

Och man skall se, om man ger akt. På människors till och lefnad. För påningar man kan få prakt. Men ingalunda trötnad.

Det och medgifvas kan med fog. Hur annars man må tycka. Man får för pengar nöje nog. Men icke verklig lycka.

Medgifvas måste likaså. Om och man det ej ville. Man kan för pengar lärdom få. Men man får icke snille.

Det äfven såsom sanning står. För alla att begrundas. Man tjänare för pengar får. Men trohet ingalunda.

Man minnes också, då med hvarann. Om kärleken man snackar. Man gunst för pengar köpa kan. Men kärlek — nej, jag tackar.

Ej påningar oss allt beskär. Att tryggas lefnadsfärdan. Och ändå påningar det är. Som helt regerar världen.

Gösta.

HVILKA ÄRO AMERIKANER?

Budet amerikan är icke till sin ortydelse så själfklart i allas ögon som man kunde tycka. Det kan därför icke vara ur vägen att fastslå och med exempel bevisa, att med amerikan menas — och menas utslutande — innebyggarna i Föränta Staterna. Eller har man någonsin hört en venezuelare, en brasiliansare, en chilensare, en peru eller en columbian kallas amerikan utan det föregående prefixet "syd" eller "spanak"? Eller har ni någonsin hört en man från någon af republikerna mellan Mexico och Panama kallas rätt och slätt amerikan? Knappast, ty de kallas central-amerikaner.

I analogi därmed kallas en canadensare britisk-amerikan o. s. v. Sålunda återstår endast för dem, som bygga och bo i Föränta Staterna, äran att kallas amerikaner utan tilläggord vare sig framför eller bakom. Skulle emellertid någons hysa tvivelsmål beträffande denna så solklara sak, så kunde vi anföra uttalanden af personer, hvilka auktoritet väl icke torde bestridas.

År 1620 beslöt puritanerna att "fara till Amerika". Vi veta hvar de landstego och bosatte sig, och vi veta äfven att det är resultatet af deras tro och inflytande, som i den dag som är utgård det amerikanska folkets makt och styrka.

I Englands historia kallas befolkningen i kolonierna under revolutionen för amerikaner. År 1776 utstred Georg III en proklamation till trupperna att kväva upproret i Amerika.

Lafayette erbjöd sina tjänster till värdskapet af amerikanernas frihet.

1777 sade Lafayette till Washington: "Kongungen min herre, har erkänt Amerikas oberoende."

William Pitt utträdde i öfverhuset: "I kunnen icke, mina herrar, I kunnen icke besegra Amerika!"

Han sade också: "Om jag vore en amerikan, såsom jag är en engelsman..."

En påfves ord föll sig sålunda: "Amerikanerna hafva gjort mera för bestraffandet af slöförelserna i Medelhafvet än alla Europas makter tillsammanslagda."

I öfvanstående halfva yttranden relaterats af personer, som icke varit amerikaner.

Island amerikaner yttrar sig en sådan auktoritet som högste domaren i högsta domstolen år 1868: "Den amerikanska republiken är oförstörbar förening af oförstörbara stater."

LIFVETS KORS.

En parabel. Det var en gång en man som ständigt klagade öfver den tunga loten, som tillfälligt honom här på jorden. Ingen hade så stora motgångar och så stora sorger som han, och ouppörligt jämtrade han sig öfver allt alla andra hade det mycket bättre än han. En vacker dag stod plötsligt en ängel framför honom och bad honom följa sig. De flögo upp till himmelen, och där förde ängeln honom in i ett stort rum, som var upplyst med kors, stora och små. "Du är missnöjd med det kors, som Vår Herre pålagt dig", sade ängeln till honom, "därför har jag fått tillfälle att föra dig hit, så att du själf kan utvälja dig ett, som du tycker passar dig bättre!"

Manen blev själfgad. Han gick rundt omkring, och sökte för att finna ett som var riktigt bekvämt. Han pröfvade på flere, men ett var för tungt, ett annat för stort, och ett tredje skar honom i nacken. Slutligen fann han således i en vrå ett vackert litet kors, som hvarken var för stort eller tungt, och som han kunde bära med "oprättat hufvud."

"Detta behåller jag", ropade mannen i sin glädje, "det är alldeles ett sådant som jag önskar!" "Därefter" svarade ängeln allvarligt. "Gud pålägger ingen människas tyngre kors, än hon kan bära. Be-ri dig blott ned till jorden igen: det kors, som du nu är så glad öfver att ha funnit, är just det som du burit hela ditt lif!"

HÖGT AFLÖNADE MÄN.

James H. Hyde har som vice-president för Equitable Liförsäkringsbolaget en årlig lön af \$100,000. Desfontain upplär han \$20,000 årligen i två andra bolag, hvarest han innehar befattningar.

Af andra högt aflönade män i New York nämnes Richard A. McCurdy, president för Mutual Life bolaget, \$100,000. James W. Alexander, president för Equitable Life, \$100,000. William H. Newman, man, president för New York Central, \$100,000. William E. Corey, president för ståltrusten, \$100,000. John A. McCall, president för New York Life, \$100,000. F. L. Loree, president för Rock Island banan, \$75,000. Conrad H. Mattheson, president för Corn Products Company, \$75,000. H. O. Havemeyer, president för American Sugar Refining Company \$75,000.

Stuyvesant Fish, president för Illinois Central, \$60,000. James H. Stillman, president för City National Bank, \$60,000. Gage E. Tarbell, andre vicepresident för Equitable bolaget, \$60,000. Frederick H. Eaton, president för American Car and Foundry Company, \$60,000. A. J. Cassatt, president för Pennsylvania banan, \$50,000. Charles S. Mellen, president för New York, New Haven and Hartford banan, \$50,000. Valentine P. Snyder, president för Bank of Commerce, \$50,000. Joseph Schwab, president för American Steel Foundries Company \$50,000. James J. Hill, president för Northern Securities Company, \$50,000. Frederick D. Underwood, president för Erie banan \$50,000. Samuel Spencer, president för Southern banan, \$50,000. E. P. Ripley, president för Atchison banan, \$50,000. George F. Baer, president för Reading banan, \$50,000. S. C. T. Dodd, advokat för Standard Oil bolaget, \$25,000. Lyman J. Gage, president för United States Trust Company, \$50,000. Levi P. Morton, president för Morton Trust Company, \$50,000. J. D. Rockefeller, president för Standard Oil bolaget, \$25,000. August Belmont, president för Interborough banan, \$25,000.

SEALD TENDERS addressed to the undersigned and endorsed "Tender for Post Office at Vancouver, B. C." will be received at this office until Friday, June 23, 1905, inclusively, for the erection of a Post Office building at Vancouver, B. C., according to plans and specifications to be seen at the Department of Public Works, Ottawa, Ont., and at the Vancouver Armoury, Vancouver, B. C.

Tenders will not be considered unless made on the printed form supplied, and signed with the actual signatures of the tenderers. An accepted cheque on a chartered bank payable to the order of the Honourable the Minister of Public Works, equal to ten per cent (to p.c.) of the amount of the tender, must accompany each tender. This cheque will be forfeited if the party tendering decline the contract or fail to complete the work contracted for, and will be returned in case of non-acceptance of tender.

The department does not bind itself to accept the lowest or any tender. By order, FRED. GELINAS, Secretary, Department of Public Works, Ottawa, May 16, 1905.

"ER FAMILJ VÄNTAR" — att ni skall tuga värd om er hälsa och skydda er mot sjukdom — den bästa vägen att göra det är att taga "MONKS' TON-ICURE".

THE STANDARD TRUST CO.

Till Farmar och Settlande!

LÄS DETTA, INNAN NI GÅR VIDARE! Vi hafva nu till salu, från och med dato till våren, omkring 30,000 acres FARMLAND af den bästa eskaffenhet, beläget i Townships 14 och 15, Range 8 East, norr om Beausejour och öster om Broken Head River, till ett pris, varierand mellan 7 och 8 dollars, enligt lag et.

WM. HARVEY MANAGING DIRECTOR Standard Trusts Co. Cor. Portage Ave och Fort Street, Winnipeg

Dna McLEAN & RICHARDS 620 MAIN ST., N. W. Cor. Logan. Telephone 135

Ni behöfver ej vara rädd för tyfoidfeber och andra dricksvatten-sjukdomar, om Ni använder vårt utmärkte Svagdricka bryggt på ren malt och utan skadliga tillsatser. Denna maltdryck besitter mycket låg alkoholhalt, samt betingar ett skapligt pris. Beställ antingen från utköraren eller pr telefon.

Bensons Bryggeri Louisebridge P. O.

H. G. Y. HUSEN, Claresholm, Alta. SÄLJER Farm Land både med och utan Irrigation. Åtager sig alla slags kommissionsuppdrag mot lågt arvode.

C. T. ALLBUTT ARTIST OCH PHOTOGRAF. har öfvertagit Bell Photo Studio 207 PACIFIC AVENUE. Ni skall finna att i denna gamla, säkra "Photo Studio" finns de bästa utrustningar i staden.

Dr M. C. Clarke TANDLÄKARE, Kontor öfver Craig's Dry Goods Butik, 530 MAIN Street.

VED KOL Alla slags Ved- och Kolsorter finnas på lager hos underteknad. Telefon 798. Bostad: 96 Dagmar st. M P PETERSON

Herr-Ekipering. Skjortor, Kragar, Halsdukar och näsdukar af Silke samt föröfrigt allt som tillhör en första klassen Ekiperingssak. Våra varor äro redbara. Vårpriser likaså.

White & Manahan HAS. NOMBURG PAUL PROZESKY RÖK den berömda REFERENDUM fabricerad af

"Kännel" är ett yttre sinne — men att känna smärta är nonsens — då Ni begagnar 7 MONKS' OIL.

D. W. Griffith FINSKRADDARE. Ett utvaldt lager af moderna tyger. Pälskragar från \$3.00 upp. Lång erfarenhet i buntmakeriyrket. Pälsvaror repareras. Kostymer renoveras och prässas. 210 Alexander Tel. 2421 Winnipeg, Man.

C. A JACOBSON Land- och Kommissions Kontor 205 Alexander Ave. Dingvall bl., hörnet af Main street. Försäljer Farmland och Stads lotter i alla delar af nordvästern. Lägstas arvode. Stor lista på stadsegendomar. Förmedlar Lån på fast egendom mot inteckningar, afslutar för säkringar på lif och egendom samt försäljer Biljetter och växlar till o från Europa.

Godt land, hvarest Jordbruk lönar sig. Canadian Pacific Banan har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest. Ett för forenkla betalningsystemet har bolaget uppsatt följande vilkor: För land, som köpes för bosättning, betalas, enligt nedanstående tabell, första inbetalningen vid köpets afslutande, ränta enligt 6 procent å resten af köpesumman efter ett års förlopp, och därefter de hela utestående kapital och ränta enligt tabellen, som visar betalningsvilkoren för 1/2 sektion land:

Table with 4 columns: Acres, Price per acre, Total price, and Interest rate. Rows show prices for 160 acres at \$3.00, 4.00, 4.50, 5.00, 5.50, and 6.00 per acre.

För att få draga fördel af denna plan att betala upp landet på 10 år, måste köparen slå sig ned å landet med sin familj och bräcka upp åtminstone en sextondel där råf och gifva tillfredsställande proof att han där varit bosatt och bräckt så mycket land, till bolagets landkommissionär. Om köparen uträklat att så göra inom nämnda stadgade tid, skall han uppföras vid slutet af ett års förlopp från dato af köpet betala balansen som då återstår obetalad af halva köpesumman med intresse efter sex procent på hela den utestående balansen och betala återstoden af köpesumman i fyra lika stora årliga inbetalningar med intresse efter sex procent. Om köparen är bosatt på närliggande land, accepteras detta i stället för residens på det köpta landet och upplörandet af byggnader därstädes. Om landet ingärdas för betesmark etc. på ett för landkommissionären tillfredställande sätt, accepteras detta i stället för odlning. Köpare, hvilka icke slå sig ned på landet som öfvan sagdt, måste erlägga en sjättedel af köpesumman kontant och balansen i fem lika stora årliga inbetalningar med intresse efter sex procent pr år. AFDRAG FÖR KONTANT. Om landet betalas till fullo vid köpet, gifves en reduktion motsvarande tio procent af fem-sjättedelar af köpesumman. Ingen reduktion från summan göres för senare betalning före förfallotiden. Intresse efter sex procent tages, då årsbetalningarna gå öfver förfallotiden. OBS! Om ni ej är i tillfälle att köpa land, så skrif efter våra pamfletter och böcker, som gifva eder huru man kan erhålla ett HOMESTEAD af 160 acres (129 tunnland).

F. T. Griffin, C. F. R. Land Commissioner. Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

Mrs Emma Olson TOLF ÅRS PRAKTIK EXAMINERAD SVENSK BARNMORSKA Hörs: Sutherland och Charley st

D. W. Griffith FINSKRADDARE. Ett utvaldt lager af moderna tyger. Pälskragar från \$3.00 upp. Lång erfarenhet i buntmakeriyrket. Pälsvaror repareras. Kostymer renoveras och prässas. 210 Alexander Tel. 2421 Winnipeg, Man.

C. A JACOBSON Land- och Kommissions Kontor 205 Alexander Ave. Dingvall bl., hörnet af Main street. Försäljer Farmland och Stads lotter i alla delar af nordvästern. Lägstas arvode. Stor lista på stadsegendomar. Förmedlar Lån på fast egendom mot inteckningar, afslutar för säkringar på lif och egendom samt försäljer Biljetter och växlar till o från Europa.

Godt land, hvarest Jordbruk lönar sig. Canadian Pacific Banan har utmärkt land till salu i de bästa trakter af Canadas Nordvest. Ett för forenkla betalningsystemet har bolaget uppsatt följande vilkor: För land, som köpes för bosättning, betalas, enligt nedanstående tabell, första inbetalningen vid köpets afslutande, ränta enligt 6 procent å resten af köpesumman efter ett års förlopp, och därefter de hela utestående kapital och ränta enligt tabellen, som visar betalningsvilkoren för 1/2 sektion land:

Table with 4 columns: Acres, Price per acre, Total price, and Interest rate. Rows show prices for 160 acres at \$3.00, 4.00, 4.50, 5.00, 5.50, and 6.00 per acre.

För att få draga fördel af denna plan att betala upp landet på 10 år, måste köparen slå sig ned å landet med sin familj och bräcka upp åtminstone en sextondel där råf och gifva tillfredsställande proof att han där varit bosatt och bräckt så mycket land, till bolagets landkommissionär. Om köparen uträklat att så göra inom nämnda stadgade tid, skall han uppföras vid slutet af ett års förlopp från dato af köpet betala balansen som då återstår obetalad af halva köpesumman med intresse efter sex procent på hela den utestående balansen och betala återstoden af köpesumman i fyra lika stora årliga inbetalningar med intresse efter sex procent. Om köparen är bosatt på närliggande land, accepteras detta i stället för residens på det köpta landet och upplörandet af byggnader därstädes. Om landet ingärdas för betesmark etc. på ett för landkommissionären tillfredställande sätt, accepteras detta i stället för odlning. Köpare, hvilka icke slå sig ned på landet som öfvan sagdt, måste erlägga en sjättedel af köpesumman kontant och balansen i fem lika stora årliga inbetalningar med intresse efter sex procent pr år. AFDRAG FÖR KONTANT. Om landet betalas till fullo vid köpet, gifves en reduktion motsvarande tio procent af fem-sjättedelar af köpesumman. Ingen reduktion från summan göres för senare betalning före förfallotiden. Intresse efter sex procent tages, då årsbetalningarna gå öfver förfallotiden. OBS! Om ni ej är i tillfälle att köpa land, så skrif efter våra pamfletter och böcker, som gifva eder huru man kan erhålla ett HOMESTEAD af 160 acres (129 tunnland).

F. T. Griffin, C. F. R. Land Commissioner. Skandinaviska bref besvaras på samma språk.

Mrs Emma Olson TOLF ÅRS PRAKTIK EXAMINERAD SVENSK BARNMORSKA Hörs: Sutherland och Charley st

SKANDINAV: VAROR

såsom Brunna bönor, Röda Sagogryn, Potatismjö, Gefost, Mesost, Met-wurst, Anjovis, Jil, norak och kol-ländak, Kryddsil, Fiskballar, m. m. m. m., som fröjdar gommen på en skandinav. Ett rikhaltigt lager af de bästa GROCERIER alltid att välja ur. Vi hafva det bästa tillfälle att tillmötesgå den öpande allmänheten i vår nya och rymliga lokal, 408 LOGAN ST hörnet af Logan och Ellen street. Orders från landsorten expedieras noggrant och skyndsamt. \$ Swedish Importing & Grocery Co.

OBSERVERA! Jag har ännu öfver 1,000 by gnuadlotter öfver Louise Bridge till att välja på, höga och skogbevixta, med goda betalningsvilkor, från 5 till 8 år att betala på, och om ni vill betala summan förr, så får ni det. Pris \$125, 175, 200, 350, 400, 500, 600, 700. J. Erickson, REAL ESTATE AGENTS, LOUISE BRIDGE, 129 TAYLOR ST.

Grocerier & Tyg P. NELSON, 409 DUFFERIN samt i min filial i Percival, Assa. Ett välsorterat lager af grocerier finnes alltid på hand. Redbar behandling och skyndsamt expediering. TELEPHONE 1600

Hygiene Cola Co. Manufacturers of KOLA TONIC WINE Tillverkad af KOLA, CELERY and PESIN. 217 Logan Ave KOLA BILDAR MUSKLER. CELERY LUGNAR NERVERNA. PEPSIN LÄTTAR MATSMALNINGEN. Återförsäljare: SWEDISH IMPORTING CO.

ALBERTAANNONSER GYNNA VÅRA ANNONSÖRER.

Svenskt Handelshus Vi tillhandahåller ett rikt urval af JÄRNVAROR af alla slag, STÅNGSELTRÄ, KAMINER, SPISLAR, Malare Färger och Oljor af olika slag, samt SKJUTVAPEN, Krut, Hagel och Patroner. Ett välsorterat lager af GROCERIER, Fisk, Anjovis och Norsk Sill, m. m. m. m. allt till dagens lägsta pris. Vi ha ännu kvar ett stort lager af MÖBLER, hvilka vi sälja till inköpspris, tills de äro slutsålda. Kom in och bli öfvertygd ad. Telephone 5 J. B. ANDERSON & CO EAST RAILWAY STR. — WETASKIWIN, ALTA.

OTTOSEN & SEALUND WETASKIWIN, ALTA. Skandinaver! i Wetaskiwin och omnejd. SE HIT! Der vill betala sig för eder att besöka vår butik, då ni kommer till staden. Vi hafva ett utmärkt stort lager af manufacturvaror, färdigsydda kläder, skolor, pälsvaror, m. m. Darjämte hafva vi ett fullt lager af grocerier samt porcellinsvaror o. s. v. The Horse Shoe Store, Ottos'n & AElund Telefon 62. Railway St. East.

D. B. Edwin & Dixon Läkare och Kirurger Föreläsningar måste arrangeras för å tid. Kontor: Walker's Apotek. WETASKIWIN, ALTA.

Thule LAND AND COLONIZATION CO.

F. Urquhart SKRADDARE. Wetaskiwin, — — Alta. FASON, ARBETE och VÅRA garanteras. Reparations arbeten utföras med stor skynd samhet. Under eder vistelse i staden, är Waldorf Hotel den rätta platsen att stanna på. Första klass inredning. Moderata priser. Adam Acker, Leduc, Alt

Vetaskiwin Alta. försäljer land, vildt såva om "improved" i alla delar af Alberta. Önskar ni köpa er en farm i detta distrikt, skrif till oss. CHAS. O. N. J. P. Manager, Wetaskiwin, Alta. Ombud i Winnipeg. K. FLEMING. Box 254.

R. A. Jacobson För Reparering af Klockor och Smycken, gå först till den rätta platsen att stanna på. Första klass inredning. Moderata priser.

Svenk urmakare Reparationer af alla sorters vägg- och fukur utlöres omsorgfullt. Vägg- och fukur samt ett stort urval af ringar finnes ständigt på lager. NYMAN BROS. Urmakare. WETASKIWIN, ALTA.

